

ಮುಡುಡಿದ ಮನಸುಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿ

ಪ್ರದೀಪ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಹೊರ ನಡೆದಾಗ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಒಂಟಿಯಾಗುತ್ತಿರಲೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಕೂಡಾ ಒಂಟಿತನ ಅನುಭವಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತನ್ನಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರದೀಪ ತನ್ನಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಭಾವನೆಯೇ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನಗೊಂದು ಮಾತು ತಿಳಿಸದೇ ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ತವರು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬಳಿಕವೂ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯದೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರದೀಪನ ತುಂಬು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲೇ ಮಿಂದುಳುತ್ತಿದ್ದ ನಿವೇದಿತಾಳಿಗೆ ಅವನ ಈ ರೀತಿಯ ವಿಮುಖತೆ ಅದೇಕೋ ಸಹಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲದ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ತಾನು ಇಡೀ ದಿನ ನಿಧಿಯ ಜೊತೆ ಕಳೆವಾಗ ಪ್ರದೀಪ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬೇರೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಂಡನೇ? ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಕೂಡ ಅಳಿಯನ ಮೇಲಿನ ಮೊದಲಿದ್ದ ಗೌರವ, ಭರವಸೆ, ಅಭಿಮಾನ ಈಗ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆ.

ತನಗೆ ನೋವಾಗಬಾರದೆನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಏನೂ ಆಡದೇ ಹೋದರೂ ಅವರ ಮೂಕ ಸಂಕಟ ತನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯದ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಡಕು ಮೂಡಿದರೆ ಅದು ಮುಳುಗಿತೆಂಬ ಅಂಜಿಕೆಗೆ ಆದಷ್ಟೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಗಾಸಿಯಾಗಬಾರದೆನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವರು ತನ್ನದುರಿಗೆ ಏನೂ ಆಡದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಚಡಪಡಿಕೆ ತನ್ನ ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕದೇನಲ್ಲ. ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಗಂಡಸರಿಗೆ ಒಂದು ಹಂತದವರೆಗೆ ಆ ಬಿಸಿ, ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿ ಸಂಗಾತಿಯ ಮೇಲಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರದೀಪನಿಗೂ ಹಾಗೇ ಅನ್ನಿಸಿರಬಹುದು. ಈಗ ಅವನು ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಸೆಳೆತ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಆಫೀಸಿನ ಹುಡುಗಿ

ಅಂಕಿತಾ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಹಾವಭಾವಕ್ಕೆ ಇವನು ಕರಗಿದನೇ?

ನಿವೇದಿತಾ ಆಲೋಚಿಸಿದಷ್ಟೂ ಋಣಾತ್ಮಕ ಭಾವಗಳೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನರಸಿ ಬಂದಾಗ ಪ್ರದೀಪ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ನಿಧಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಿಧಿ ಜೋರಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ತಂದೆಯ ಮುದ್ದಿನಾಟವನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಿವಿಯ ಮನ ಮುದಗೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಯಾರ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು? ಪ್ರದೀಪ ತನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಗಮನ ನೀಡುವಂತಿದ್ದರೆ!

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಫೋನ್ ರಿಂಗಣಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, 'ಹೇಳು ಅಂಕಿತಾ' ಎಂದಾಗಲಂತೂ ನಿವಿಯ ಮೈ ಉರಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.

'ಸರಿ... ನಾನು ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ...' ಎಂದವನೇ ಮಗಳನ್ನು ಒಳ ತಂದು, ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಗಳನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದ. 'ನನ್ನೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಇದೆ. ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದ.

ನಿವೇದಿತಾ